

LEGENDELE *copilăriei*

REGIS

Cuprins

LIA-CIOCÂRLIA	3
CELE DOUĂSPREZECE LUNI	7
PRIVIGHETOAREA	10
VRABIA	14
DOMNIȘORUL	17
BABA CU DOUĂSPREZECE COJOACE	20
DOCHIA	23
RÂNDUNICA	26
STICLETELE	30

TEXTE: SIMION FLOREA MARIAN

Editura REGIS

www.regiseditura.ro

Tel./Fax: 021.222.26.16; 0744.75.65.86

LIA-CIOCÂRLIA

după o poveste populară

AU FOST ODATĂ UN ÎMPĂRAT ȘI O ÎMPĂRĂTEASĂ CARE AVEAU O FATĂ PE CARE O NUMIRĂ LUMINIOARA, PENTRU CĂ ERA FOARTE FRUMOASĂ ȘI ERA PENTRU DÂNȘII CA O LUMINĂ, CA LUMINA OCHILOR.

ȘI CU CÂT CREȘTEA MAI MARE, CU ATÂTA SE FĂCEA MAI FRUMOASĂ ȘI MAI FERMECĂTOARE. ȘI TOCMAI DIN PRICINA ACEASTA NU IEȘEA EA LA PLIMBARE, TEMÂNDU-SE SĂ NU O FURE CINEVA.

ÎNTR-O ZI, CÂND COBORA SOARELE SPRE APUS ȘI ERA MAI FRUMOS ȘI MAI PLĂCUT DE PLIMBAT,

A IEȘIT ȘI EA ÎNTÂIAȘI DATĂ DIN GRĂDINA ÎMPĂRĂTEASCĂ. ÎNSĂ CE I-A PLĂCUT EI MAI MULT, DINTRE TOATE CÂTE A VĂZUT, A FOST SOARELE, CARE COBORA ÎNCET SPRE APUS.

A STAT EA ȘI S-A UITAT LA SOARE CUM APUNE ȘI MULT TIMP DUPĂ APUSUL LUI A ADMIRAT RAZELE SALE CELE LUMINOASE CARE, CA NIȘTE FIRE NEMĂRGINITE DE AUR, SE ÎNTÎNDEAU PE CÂMPIA CERULUI.

DE ATUNCI, ÎN TOATĂ SEARA IEȘEA SĂ PRIVEASCĂ APUSUL SOARELUI, PÂNĂ CE ÎN URMA URMELOR S-A ÎNDRĂGOSTIT DE DÂNSUL. IARĂ DUPĂ CE S-A ÎNDRĂGOSTIT EA DE SOARE, S-A ÎMBOLNĂVIT DE DORUL LUI ȘI LE-A CERUT VOIE PĂRINȚILOR SĂ PLECE SĂ-L CAUTE.

BIEȚII PĂRINȚI O BINECUVÂNTARĂ ȘI-I DETERĂ TOATE CELE TREBUINCIOASE DE DRUM, SĂ MEARGĂ ÎN CĂUTAREA SOARELUI.

EA ÎȘI PUSE HAINE DE BĂIAT ȘI, MERGÂND ZI DUPĂ ZI, NOAPTE DUPĂ NOAPTE, CÂT VA FI MERS ȘI PE UNDE VA FI MERS, DESTUL ATÂTA CĂ, DUPĂ O CALE DE MAI MULTE ZILE, A AJUNS LA UN PA-

LAT MARE ȘI FRUMOS ÎN CARE LOCUIAU TREI FETE.

DUPĂ CE A PETRECUT LUMINIOARA MAI MULTE ZILE ÎN PALATUL ACELA, IATĂ CĂ ÎNTR-O ZI VIN CELE TREI FETE LA DÂNSA.

ÎI ZICE CEA MAI MARE:

— NOI AM FI VOIT CA UNA DINTRE NOI SĂ TE LUĂM DE BĂRBAT, CĂCI TARE NE-AI PLĂCUT. DAR MAI BINE FII FRATELE NOSTRU!

— NU FRATE, CI ZICEȚI-MI MAI BINE SORĂ! RĂSPUNSE LUMINIOARA, CĂCI ȘI EU SUNT FATĂ CA ȘI VOI!...

— DACĂ EȘTI FATĂ, CU ATÂT MAI BINE, CĂCI DE-ACUM ÎNAINTE VOM FI PATRU, CU PERECHE.

DIN ZIUA ACEASTA TRĂIRĂ FETELE DIMPREUNĂ CU LUMINIOARA FOARTE BINE, CĂCI NU LE LIPSEA NIMIC.

NU AȘA ÎNSĂ ÎȘI PETRECEA LUMINIOARA. ACEASTA DIN ZI ÎN ZI CE TRECEA, TOT MAI TRISTĂ ȘI MAI DUSĂ PE GÂNDURI ERA.

LUÂND SEAMA FETELE CĂ LUMINIOARA NU-I VOIOASĂ ȘI BUCUROASĂ, O ÎNTREBARĂ DE CE ESTE AȘA DE TRISTĂ ȘI TOT DUȘĂ PE GÂNDURI. CE-I LIPSEȘTE?

LUMINIOARA LE RĂSPUNSE SUSPINÂND:

— EU SUNT AȘA DE TRISTĂ PENTRU CĂ MI-A SOSIT TIMPUL CA SĂ MĂ DESPART DE VOI...

— FIINDCĂ NU VOIEȘTI SĂ MAI RĂMÂI CU NOI, ZISERĂ FETELE, ÎȚI VOM DA UN SEMN DE ADUCERE-AMINTE, O SABIE CARE ARE O DEOSEBITĂ PUTERE.

LUMINIOARA, BUCUROASĂ, LE MULȚUMI DIN TOATĂ INIMA, ȘI APOI SE DESPĂRȚI DE DÂNSELE, ÎȘI LUĂ CALUL ȘI PLECĂ.

GREU DRUM A MERS ȘI MULȚI DUȘMANI A SECERAT ÎN CALE CU SABIA NĂZDRĂVANĂ.

AJUNGÂND EA LA UN PALAT CARE STRĂLUCEA AȘA DE TARE CĂ ÎȚI LUA VEDEREA, A INTRAT ÎN EL ȘI CE SĂ VADĂ?...

VEDE PE MULT-DORITUL ȘI CĂUTATUL SĂU IUBIT, PE SOARE, STÂND LA MASĂ ȘI STRĂLUCIND AȘA DE TARE CUM ADICĂ NUMAI SINGUR SOARELE ȘI NIMENI ALTUL POATE SĂ STRĂLUCEASCĂ AȘA DE FRUMOS.

DAR LASĂ CĂ NICI SOARELE NU ERA DE GHEAȚĂ.

ȘI CUM A PRIVIT LA LUMINIOARA, ÎNDATĂ S-A ÎNDRĂGOSTIT DE EA, CĂCI ȘI EA NU ERA O FATĂ, IACĂ AȘA, DE RÂND, CA TOATE FETELE, CI ERA O FATĂ AȘA DE FRUMOASĂ ȘI FERMECĂTOARE, CĂ SĂ FI CĂUTAT ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ, ALTA CA DÂNSA N-AI FI AFLAT...

MAMA SOARELUI ÎNSĂ, O BĂTRÂNĂ DE CÂND LUMEA ȘI FOARTE RĂUTĂCIOASĂ, AFLÂNDU-SE, DEASEMENEA, ÎN CASĂ ȘI VĂZÂND PE LUMINIOARA CĂ SE APROPIE DE FECIORUL SĂU, ȘI CUNOSCÂND-O DUPĂ VORBA EI CĂ TREBUIE SĂ FIE FATĂ ȘI NU FECIOR, DUPĂ CUM ERA ÎMBRĂCAT, ȘI TEMÂNDU-SE SĂ NU I-L RĂPEASCĂ PRIN FRUMUSEȚEA EI, A ÎNCEPUT A O BLESTEMA ȘI A-I ZICE:

— TU, CARE AI CUTEZAT SĂ STRĂBAȚI PÂNĂ ÎN ACEST PALAT ȘI AI VOIT SĂ-L ADEMENEȘTI PRIN FRUMUSEȚEA ȘI VORBA TA CEA DULCE PE FIUL MEU, DE AZI ÎNAINTE SĂ TE PREFACI ÎN PĂSĂRE ȘI SĂ ZBORI TOATĂ ZIUA ÎN SUS, PLÂNGÂNDU-L PE FRUMOSUL SOARE, PENTRU ÎNDRĂZNEALA TA CEA MARE, CĂ AI VENIT PÂNĂ AICI ȘI AI VORBIT CU DÂNSUL!...

ȘI, ÎNTR-ADEVĂR, LUMINIOARA S-A PREFĂCUT ÎNTR-O PĂSĂRICĂ PE CARE OAMENII O NUMESC CIO-CÂRLIE ȘI CARE MAI TOATĂ ZIUA ZBOARĂ FOARTE SUS ÎN AER, CÂNTÂND ȘI PLÂNGÂND DUPĂ SCUMPUL SĂU SOARE, PE CARE TOCMAI ATUNCI CÂND L-A AFLAT, DUPĂ O CALE AȘA DE LUNGĂ ȘI PRIMEJDIOASĂ, A TREBUIT SĂ-L PIARDĂ PENTRU TOTDEAUNA.

IAR SABIA PE CARE A CĂPĂTAT-O LUMINIOARA DE LA CELE TREI FETE A RĂMAS ÎN PALATUL SOARELUI.

